ספר הקנה — סוד דגים באסיפה בעלמא

סוד דגים באסיפה בעלמא.

ואז"ל דגים אינם צריכים שחיטה הוא שדיבר שלמה ע"ה על הדגים וכי אפשר לומר כן אלא לומר מפני מה בהמה חיה ועוף צריכין שחיטה ודגים אינם צריכין שחיטה, והנה היא תורה ויעקב איש כפר נברייא בצור הורה על דגים שטעונים שחיטה ושמע ר' חגי ושלח ואתייא וא"ל מהיכן הורית וא"ל ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה בהמה ועוף יעופף מה עוף צריך שחיטה אף דגים צריכין שחיטה.

א"ל ארבעתיה דילקי א"ל בר נש דאמר דאורייתא ילקי.

א"ל לא הורית טב א"ל לא מכאן אלא מהכא הצאן והבקר ישחט להם ומצא להם ואם כל דגי הים יאסף להם ומצא להם אלו בשחיטה ואלו באסיפה.

א"ל חבוט חביטך דהוא טבא בלקטאי כלומר איזורך טוב טוב להלקות והנה עתה כל דבריהם עולים ויורדים בחלום בדברים בטלים, כי ר' יעקב הורה סיני ובעבור שאמר משה הצאן והבקר ישחט להם ושב ואמר ואם את כל דגי הים יאסף ומצא להם שלא תאמר הני בשחיטה והני באסיפה, ואמר קב"ה לא אלא אלו דרכם לשחוט בלא אסיפה ואלו דרכם לשחוט באסיפה, ולא יספיקו להם כל הצאן ובקר הספקת טעם בשר ואם יאסף וישחט להם כל דגי הים לא יספיקו להם הספקת טעם דג זכרנו את הדגה לחוד ובשבתינו על סיר הבשר לחוד ולא רצה משה להזכיר עליהם שחיטה בפירוש בעבור דאית ליה ג"ש אסיפה אסיפה משליו, ואחר שחייבו עצמן בשחיטה רדפו אחריו בכ"מ כענין ישרצו המים וכענין הבהמה והעוף וכל החיה הרומשת במים.

אל"ב הלא אמרתי לך הדגים הם משמטה שעברה אין להם דין זו השמיטה שהוא שחיטה הלא תראה אם יעלו היבשה ימותו כי אינם מעורבין בדין, וראה בני אם יש להם קנה וושט בעבור שמשמטה שבאו לא היו להם אכילה ושתייה אלא חיים וקיימים מזיו העליון כענין המלאכים בזו השמיטה, ודע בני אחר שכתוב כאשר צויתיך ולא מצאנו צווים לשחיטה יש לכל בעל דת ואמונה להאמין אמונה מוחלטת שידע משה כל הלכות שחיטה ושרשם ועיקרם בלי שום גמגום וירד ולמדם באיזה מקום שוחטין ובאיזה דבר שוחטין וכמה שיעור שחיטה ומה הם הדברים המפסידים את השחיטה ומי הוא השוחט וכל אלו והלכותיהם כולם הלכה למ"מ וקרא אסמכתא בעלמא: